

UNIVERSITAS CAROLINA PRAGENSIS

ZNAM PŘEDNÁŠEK

FILOSOFICKÉ FAKULTĚ

VE STUDIJNÍM ROCE 1951 – 52

NÁKLADEM REKTORÁTU UNIVERSITY KARLOVY V PRAZE

CENA Kčs 10, –

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Ústav dějin UK a archiv UK

Ovočny trh 6, 116 36 Praha I

IČO 00216208 DIC CZ00216208

2

„Abyste mohli budovat, musíte mít znalosti, musíte ovládat vědu. A abyste měli znalosti, musíte se učit. Učit se vytrvale a trpělivě.“

J. V. STALIN

ZÁKON O VYSOKÝCH ŠKOLÁCH.

(58/1950 Sb.)

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Lidově demokratická republika v úsilí o neustálé zlepšování životních podmínek a kulturní úrovně našeho lidu a v úsilí o rozvoj vědy a umění pro budování socialismu v naší vlasti zřizuje vysoké školy a pečuje o ně. Zajišťuje tím nejspokojnějším synům a dcerám pracujícího lidu přístup k nejvyšším stupňům vzdělání se zřetelem k potřebám a prospěchu celku.

§ 2.

Úkolem vysokých škol, jako škol nejvyššího stupně, je vychovávat odborně i politicky vysoce kvalifikované pracovníky, věrně lidově demokratické republice a oddané myšlence socialismu, tvořivě vědecky a umělecky pracovat a spolupracovat na šíření vědy a umění mezi lidem.

§ 3.

Vláda nařízením zřizuje, zrušuje, slučuje a dělí vysoké školy, stanoví jejich fakulty, určuje a mění sídla a názvy vysokých škol a fakult v souhlase s plánovanými potřebami hospodářské a kulturní výstavby státu.

Část II.

Organisace a správa vysokých škol.

§ 4.

Vrchní správa vysokých škol a dozor na ně přísluší ministru školství, věd a umění.

Státní výbor pro vysoké školy.

§ 5.

(¹) Zřizuje se Státní výbor pro vysoké školy (dále jen „Státní výbor“) jako poradní, iniciativní a koordinační sbor ministra školství, věd a umění pro studijní, organizační, personální a hospodářské záležitosti vysokých škol.

(²) Státní výbor se vyjadřuje v zásadních věcech a při důležitých opatřeních na vysokých školách a pečuje o vědeckou a uměleckou úroveň vysokých škol.

UNIVERZITA KARLOVA PRAHA

Ústav dějin UK a archiv UK

Ovocný trh 6, 116 36 Praha 1

IČO 00216208 DIC CZ00216208

§ 6.

(1) Státní výbor se skládá z předsedy, tří místopředsedů, generálního tajemníka, jeho náměstka a dalších nejvýše 24 členů. Dvě třetiny členů Státního výboru jsou z vysokoškolských učitelů. Členy Státního výboru jmenuje ministr školství, věd a umění.

(2) Členové Státního výboru ze Slovenska tvoří odbočku Státního výboru pro vysoké školy na Slovensku (dále jen „odbočka“). Odbočka vykonává působnost Státního výboru ve věcech vysokých škol na Slovensku, pokud vyžadují k zajištění plného rozvoje hmotných i duchovních sil slovenského národa zvláštní úpravy.

(3) Státní výbor má dvě sekce: sekci pro vysoké školy vědeckého směru a sekci pro vysoké školy uměleckého směru. Při jmenování jednotlivých členů Státního výboru ministr školství, věd a umění určí, do které sekce člen náleží.

(4) Předsednictvo Státního výboru tvoří: předseda, místopředsedové, generální tajemník a jeho náměstek a další čtyři členové, jež volí po dvou každá z obou sekcí Státního výboru z řad svých členů.

(5) Státní výbor může zřizovati odborné komise, do nichž povolává vědecké nebo umělecké pracovníky a studenty vysokých škol a podle potřeby jiné odborníky.

(6) Funkční období Státního výboru jest tříleté.

(7) Organizační a jednací řád Státního výboru vydá a jeho působnost blíže upraví ministr školství, věd a umění nařízením.

Organisace vysokých škol.

§ 7.

(1) V čele vysoké školy je rektor a rada vysoké školy.

(2) Vysoká škola se zpravidla dělí na fakulty. V čele fakulty je děkan a fakultní rada.

(3) Zásady organisace vysokých škol, které se na fakulty nedělí, stanoví vláda nařízením.

§ 8.

Rektor.

(1) Rektor řídí a spravuje vysokou školu, odpovídá za její ideovou a výchovnou činnost a zastupuje ji před veřejností. Jmenuje ho prezident republiky na návrh vlády na období tří studijních let, a to zpravidla z profesorů vysokých škol, navržených Státním výborem, který napřed vyslechne radu příslušné vysoké školy.

(2) Za činnost vysoké školy odpovídá rektor ministru školství, věd a umění.

(3) Náměstky rektora jsou zpravidla dva prorektorů, které jmenuje ministr školství, věd a umění na období tří studijních let, a to zpravidla z profesorů vysokých škol navržených Státním výborem, který napřed vyslechne radu příslušné vysoké školy.

§ 9.

Rektorát.

Pro správu vysoké školy se zřizuje rektorský úřad (rektorát). Rektorský úřad vede tajemník vysoké školy, odpovědný rektorovi.

§ 10.

Rada vysoké školy.

(1) Rada vysoké školy rozhoduje o zásadních pedagogických, vědeckých nebo uměleckých, správních a hospodářských věcech vysoké školy. Předsedá jí rektor.

(2) Jejími členy jsou prorektorů a tajemník vysoké školy, děkani a proděkani jejích fakult a zástupci učitelů, studentů a zaměstnanců vysoké školy. Rektor může na zasedání rady vysoké školy přizvat odborníky z praxe.

(3) Způsob určování zástupců učitelů, studentů a zaměstnanců vysoké školy do rady vysoké školy stanoví ministr školství, věd a umění.

(4) Usnesení rady vysoké školy provádí rektor. Nesouhlasí-li rektor s usnesením rady vysoké školy, neprovede je, je však povinen předložit bez prodlení sporné usnesení se svým návrhem ministru školství, věd a umění k rozhodnutí a zpravit o tom radu vysoké školy.

§ 11.

Děkan.

(1) Děkan řídí a spravuje fakultu, odpovídá za její ideovou a výchovnou činnost a zastupuje ji před veřejností. Jeho náměstky jsou zpravidla dva proděkani. Děkana a proděkany jmenuje ministr školství, věd a umění na období dvou studijních roků, a to zpravidla z profesorů vysokých škol navržených Státním výborem, který napřed vyslechne příslušnou fakultní radu vysoké školy.

(2) Za činnost fakulty odpovídá děkan rektorovi vysoké školy.

§ 12.

Děkanát.

Pro správu fakulty se zřizuje děkanský úřad (děkanát). Děkanský úřad vede tajemník fakulty, odpovědný děkanovi.

§ 13.

Fakultní rada.

(1) Fakultní rada rozhoduje o zásadních pedagogických, vědeckých nebo uměleckých, správních a hospodářských věcech fakulty. Předsedá jí děkan.

(2) Jejími členy jsou proděkani a tajemník fakulty, vedoucí profesori jejich kateder a zástupci učitelů, studentů a zaměstnanců fakulty. Děkan může na zasedání fakultní rady přizvat odborníky z praxe.

(3) Způsob určování zástupců učitelů, studentů a zaměstnanců fakulty do fakultní rady stanoví ministr školství, věd a umění.

(4) Usnesení fakultní rady provádí děkan. Nesouhlasí-li děkan s usnesením fakultní rady, neprovede je, je však povinen oznámiti ihned sporné usnesení se svým návrhem rektorovi a zpravit o tom fakultní radu. Rektor je neprodleně předložit se svým vyjádřením ministru školství, věd a umění k rozhodnutí.

§ 14.

Valné shromáždění.

(1) Děkan fakulty svolává nejméně jednou ročně valné shromáždění učitelů, studentů a zaměstnanců fakulty, jemuž podává zprávu o činnosti a úkolech fakulty a vyslechne jeho návrhy a požadavky.

(2) Rovněž rektor může svolati valné shromáždění učitelů, studentů a zaměstnanců vysoké školy.

§ 15.

Katedry.

(1) Učitelé téhož vědeckého nebo uměleckého oboru nebo několika oborů úzce příbuzných tvoří na fakultě katedru.

(2) Katedry zřizuje ministr školství, věd a umění, při čemž může ke katedře jedné fakulty přiřaditi učitele jiné fakulty téže vysoké školy, po případě jiné vysoké školy.

(3) Výchovnou a vědeckou nebo uměleckou činnost katedry řídí vedoucí profesor katedry, kterého ustanovuje a odvolává ministr školství, věd a umění na návrh Státního výboru.

- (4) Vedoucí profesor katedry odpovídá za činnost katedry děkanovi.
(5) Vedoucí profesor katedry, jejímiž členy jsou také učitelé jiných fakult, je členem fakultních rad těchto fakult s hlasem poradním. V této funkci se může dát zastupovat členy katedry, které určí.
(6) Za vyučovací činnost přiřazených členů katedry (odstavec 2) odpovídá vedoucí profesor katedry jejich děkanům.

§ 16.

Vědecké a umělecké ústavy.

- (1) Vědecké a umělecké ústavy vysokých škol (dále jen „ústavy“) slouží výchově vědeckého nebo uměleckého dorostu a vědecké nebo umělecké práci učitelů vysokých škol a jiných pracovníků plánovitě podle potřeb hospodářské a kulturní výstavby státu.
(2) Ústavy lze zřídit pro jeden nebo několik příbuzných vědeckých nebo uměleckých oborů na fakultě. Mohou po případě sloužit i několika fakultám nebo vysokým školám.
(3) Návrhy na zřízení ústavů podává ministru školství, věd a umění Státní výbor. Organizaci ústavů stanoví a jejich ředitele jmenuje ministr školství, věd a umění na návrh Státního výboru.

§ 17.

Organizační statut.

Úkoly, organizaci, způsob správy a hospodaření jednotlivých vysokých škol stanoví organizační statuty těchto vysokých škol, které vydává ministr školství, věd a umění nařízením v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

§ 18.

Věnování ve prospěch vysokých škol.

Vysoké školy mohou přijímat pro stát dary, dědictví a odkazy, zejména také účelově určené.

Část III.

Studium.

§ 19.

- (1) Studenti se přijímají na vysoké školy podle schopností uchazečů a se zřetelem k plánovaným hospodářským, sociálním a kulturním potřebám státu.
(2) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

§ 20.

Studijní a zkušební plány pro jednotlivé studijní obory stanoví v dohodě se zúčastněnými členy vlády ministr školství, věd a umění. Ministr školství, věd a umění vydává též studijní a zkušební řády a studijní osnovy.

§ 21.

- (1) Úspěšným vykonáním závěrečných zkoušek, stanovených zkušebními řády, ukončí studenti základní studium na vysoké škole a nabývají odborné způsobilosti (absolventi vysokých škol).
(2) Jak se označují absolventi jednotlivých studijních oborů vysokých škol, stanoví vláda nařízením.

§ 22.

Vědecká a umělecká aspirantura.

- (1) Absolventi vysoké školy a výjimečně i jiní pracovníci, vybraní podle schopností k tvůrčí vědecké nebo umělecké práci, mohou se za vedení profesora na vysoké škole dále vzdělávat jako aspiranti určitého vědeckého nebo uměleckého oboru podle individuálního plánu jeden až tři roky.
(2) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění.

Vědecké a umělecké hodnosti.

§ 23.

- (1) Absolventům vysoké školy nebo výjimečně i jiným pracovníkům, kteří prokáží, obvykle úspěšným dokončením aspirantury, zvláštní způsobilost v příslušném vědním nebo uměleckém oboru a veřejně osvědčí, že dovedou samostatně vědecky bádát nebo umělecky tvořit, udělují vysoké školy vědecké nebo umělecké hodnosti, zpravidla o dvou stupních.
(2) Vědecké a umělecké hodnosti stanoví a směrnice pro jejich udílení vydá vláda nařízením.

§ 24.

K vyjádření vysoké pocty za zvláštní zásluhy o národ, stát a lidský pokrok na poli vědy a umění může vysoká škola udělit se souhlasem Státního výboru a ministra školství, věd a umění čestnou vědeckou nebo uměleckou hodnost.

§ 25.

Studenti.

- (1) Stát pečuje o studenty po stránce sociální, zdravotní, kulturní a mravní.
(2) Studenti jsou povinni pracovat ze všech sil, aby splnili co nejlépe studijní plán a stali se tak odborně i politicky vyspělými budovateli socialismu.
(3) Předpisy o všeobecných právech a povinnostech studentů vydává ministr školství, věd a umění, při čemž bude pečováno o to, aby revoluční vymoženosti v péči o studenty byly rozvíjeny v souladu s potřebami a cílem lidově demokratického státu.

Část IV.

Učitelé.

§ 26.

Na vysokých školách působí tyto skupiny učitelů:

- a) profesori,
- b) docenti,
- c) léktoři,
- d) odborní asistenti,
- e) asistenti,
- f) odborní instruktoři.

§ 27.

- (1) Profesory vysokých škol pro určité vědní nebo umělecké obory jmenuje prezident republiky na návrh vlády z osob, které prokázaly vynikající způsobilost vědeckou nebo uměleckou a učitelskou, potřebnou pro vysokou školu.

(²) Docenty vysokých škol pro určité vědní nebo umělecké obory jmenuje anebo vykonem docentury pověřuje ministr školství, věd a umění z osob, které prokázaly způsobilost vědeckou nebo uměleckou a učitelskou, potřebnou pro vysokou školu.

(³) Ministr školství, věd a umění stanoví a po případě mění působnost profesorů a docentů na vysokých školách a určuje jejich učitelskou činnost v rámci vědního nebo uměleckého oboru, pro který byli jmenováni, po případě pověřeni.

(⁴) O způsobilosti profesorů a docentů (odstavce 1 a 2) rozhoduje a návrhy na jmenování nebo pověřeni a na určení nebo změnu působnosti, po případě i v jiných otázkách, týkajících se jejich služebního poměru, podává ministru školství, věd a umění Státní výbor.

(⁵) Není-li pro určitý vědní nebo umělecký obor jmenován profesor, po případě docent, může ustanovit ministr školství, věd a umění na návrh Státního výboru dočasnýho zástupce. To platí obdobně, nemůže-li profesor nebo docent po delší dobu vykonávat své povinnosti.

(⁶) Lektory, odborné asistenty, asistenty a odborné instruktory jmenuje ministerstvo školství, věd a umění, které může tuto pravomoc přenést na nižší orgány.

§ 28.

Zaměstnanec práva a povinnosti učitelů a jejich platové poměry upravují zvláštní předpisy.

(Část V., přechodná a závěrečná ustanovení, která nemají význam pro studenty se zde vypouští.)

OBECNÉ STUDIJNÍ A ZKUŠEBNÍ PŘEDPISY pro reformované ročníky vysokých škol universitního, technického a uměleckého směru.

Výn. MŠVU z 29. IX. 1950, č. 128 000-III.

Ministerstvo školství, věd a umění stanoví pro reformované ročníky vysokých škol universitního, technického a uměleckého směru s účinností od počátku studijního roku 1950/51 tyto obecné studijní a zkušební předpisy:

I. STUDIUM.

A. Zápis.

Řádný student (dále jen student) zapisuje povinně všechny učební předměty, stanovené studijním plánem pro příslušný ročník; nadto může zapsati učební předměty nepovinné.

B. Účast při vyučování.

Studijní práce studentů v učebních předmětech, do kterých se zapsali, je plánovaná a musí být pravidelná. Proto jsou studenti povinni účastniti se pravidelně předepsaných přednášek, cvičení, seminářů, laboratoří a pod. a podrobiti se kontrole studia. Kontrolu účasti při vyučování provádí vhodným způsobem děkanát (rektorát).

Student je povinen svou případnou neúčast, zvláště většího rozsahu, omluviti a řádně odůvodniti. Neúčastní-li se student po delší dobu vyučování nebo jeho části, po případě zcela nepravidelně, udělí mu děkan důtku. Opakuje-li se i potom neodůvodněná neúčast, udělí děkan studentovi výstrahu, o které může případně uvědomiti studentovy rodiče. Nenastane-li ani potom náprava, může děkan studenta vyloučiti z dalšího studia. Před rozhodnutím o vyloučení poradí se děkan s příslušnými vedoucími kateder a učitelů ročníku, s vedoucími příslušného kroužku a se zástupci fakultní skupiny

ČSM a fakultního spolku. Návrh na vyloučení může podati děkanovi některý z učitelů ročníku, výbor fakultní skupiny ČSM nebo fakultního spolku. Vyloučený student se může odvolati do 8 dnů po doručení odůvodněného rozhodnutí k rektorovi vysoké školy a proti jeho rozhodnutí v téže lhůtě k ministerstvu školství, věd a umění. Odvolání nemá odkládací účinek.

Přednášející učitel může dáti studentovi v odůvodněném případě s vědomím vedoucího profesora katedry povolení k neúčasti na vyučování svého předmětu na dobu nepřesahující 1 týden. Povolení neúčasti na delší dobu a z více předmětů dává ze závažných důvodů děkan zpravidla po slyšení příslušných vedoucích profesorů kateder.

Pokud to povaha studia dovoluje, může býti student zcela osvobozen od účasti na části vyučování na základě odůvodněné žádosti. O osvobození rozhoduje děkan po poradě s příslušnými vedoucími profesory kateder, vedoucím příslušného kroužku a se zástupci fakultní skupiny ČSM a fakultního spolku. Žádosti o osvobození jest pokud možno vyhověti zvláště u studentů, kterým bylo výjimečně povoleno studovati při zaměstnání se souhlasem školy a podniku, v němž jsou zaměstnáni.

C. Studijní kroužky.

Pro usnadnění plánovitého a pravidelného studia rozdělí děkan studenty téhož studijního oboru v ročníku do studijních kroužků nejvýše o 20 členech. Rozdělení se provede pokud možno tak, aby v každém kroužku byli rovnoměrně zastoupeni studenti různých kvalit podle obrazu jejich dosavadního studia (u I. ročníku podle studia na výběrové škole III. stupně). Při tom jest podle možnosti přihlédnouti ke společnému ubytování a po případě k jiným společným zájmům.

Pro každý kroužek ustanoví děkan z jeho členů studijního vedoucího, který řídí studijní porady kroužku, stará se o účast členů kroužku v přednáškách, cvičeních, seminářích, laboratořích a pod. a o jejich postup ve studiu a zastupuje kroužek při jednáních ve věcech studia. Vedle studijního vedoucího ustanoví děkan osvětového vedoucího kroužku, jehož úkolem jest organisovati studijní práci ve společenských naukách a pečovati o společnou účast členů kroužku na kulturních podnikcích a pod.*)

Pro studijní porady stanoví se každému kroužku zpravidla 5 povinných hodin v týdnu, které se zařadí do pravidelného rozvrhu hodin. Z těchto hodin jsou 2 hodiny určeny pro společenské nauky.**)

Děkan a každý učitel (profesor, docent a pod.) instruuje, sleduje a podporuje práci studijních kroužků. Vedoucí profesor katedry může po případě pověřiti v mezích možnosti vždy pro několik kroužků jednoho z učitelů, kteří jsou pověřeni dílčími vyučovacími úkoly (zpravidla asistenti nebo odborní asistenti). Tito podporují a usměrňují studijní práci studentů prostřednictvím kroužků pokyny a radami v rámci plánu pedagogické práce katedry.

Účast studentů na studijních poradách kroužků je povinná obdobně jako v ostatním vyučování.

D. Konsultace.

Dalším způsobem podpory studijní práce studentů jsou konsultace, při nichž učitelé (vedoucí i pověřeni dílčími vyučovacími úkoly) osobně dávají rady a pokyny ve věcech studijních a odpovídají na dotazy studentů, kteří se ke konsultaci dostavili. Pravidelnou dobu pro konsultace a její rozsah stanoví zpravidla vedoucí katedry v rámci plánu pedagogické práce katedry po poradě s vedoucími kroužků. Konsultační činnost je stupňovati zvláště ke konci vyučovacího období před zimním a letním zkušebním obdobím za účelem plánovitě přípravy ke zkouškám a zápočtům.

*) Vzhledem k dosavadním zkušenostem se uvažuje o spojení funkcí studijního a osvětového vedoucího kroužku.

***) Na základě nové úpravy studijního plánu se snižuje počet hodin kroužku na 3 hod. týdně, z čehož 1 hod. je věnována rozboru hlavních problémů současné situace.

E. Zájmové kroužky.

Studenti, kteří mají zájem o hlubší vniknutí do některého učebního předmětu, mohou dobrovolně vytvořit zájmový kroužek s vědomím příslušného učitele. Utvoření kroužku a jeho členy oznámí též vedoucímu profesorovi katedry, který jejich práci podporuje a usměrňuje obdobně jako u povinných studijních kroužků a děkanátu (rektorátu). Zájmové kroužky vytvářejí zpravidla studenti, kteří si zapsali některý nepovinný učební předmět. Vedoucího zájmového kroužku volí jeho členové ze svého středu.

II. KONTROLA STUDIA.

A. Způsob kontroly.

Kontrola postupu a výsledku vyučování v povinných vyučovacích předmětech se provádí zpravidla těmito způsoby:

1. **Stálou kontrolou** prováděnou během vyučovacího období. Kontrolu provádějí zpravidla odborní asistenti a asistenti v rámci plánu pedagogické práce katedry. Touto kontrolou se mají včas zajistit závady v postupu pravidelného studia studentů, aby mohla být učiněna vhodná opatření k rychlé nápravě. Proto se zabývají výsledky stálé kontroly studia pravidelně poradou katedry. Pro tuto kontrolu se využívá zvláště vyučovacích hodin cvičení, seminářů, laboratoří, exkursí a pod. a studijních kroužků ve spolupráci s jejich vedoucími.
2. **Kontrolními zkouškami** prováděnými rovněž během vyučovacího období. Tyto zkoušky slouží témuž účelu jako stálá kontrola a provádějí se obdobně. Užívá se jich zvláště u předmětů, u nichž se způsob vyučování omezuje zcela nebo převážně na přednášky. Provádějí se podle plánu sestaveného předem pro příslušné vyučovací období tak, že jejich termíny jsou pokud možno rovnoměrně rozděleny a koordínovány v různých studijních předmětech vyučovacího období, aby zatížení studentů bylo rovnoměrné. Kontrolní zkoušky lze vhodně spojovat s ukládáním domácích úkolů.
3. **Zápočty**, které se provádějí podle zkušebního plánu příslušného studia zpravidla z předmětů, ve kterých se vyučování provádí zčásti nebo zcela ve cvičeních, seminářích, laboratořích a pod., dále z předmětů, jejichž látka je menšího rozsahu a spíše encyklopedického rázu, po případě jde jen o část celkové látky předmětu, nebo z předmětů pomocných. Jejich účelem je zkontrolovat, zda student vyhověl příslušným studijním požadavkům v dostačující míře či nikoliv. Zápočty navrhnou zpravidla učitelé, provádějí stálou kontrolu a kontrolní zkoušky, na základě jejich výsledků. Rozhoduje učitel předmětu po poradě s uvedenými učiteli. Při pochybnosti může učitel předmětu pozvat studenta k informativnímu rozhovoru. O zápočtech se rozhoduje zpravidla na konci vyučovacího období roz- zkušebním obdobím zimním nebo letním: informativní rozhovory se konají zpravidla ve zkušebním období.
4. **Postupovými zkouškami**, které se konají podle zkušebního plánu příslušného studia v zimním a letním zkušebním období. Jejich účelem je zjistit, do jaké míry student ovládá část látky příslušného předmětu, případně na semestr nebo na celý ročník, po případě i s těmi částmi, z nichž složil zápočet. Tyto zkoušky skládají studenti zpravidla u učitelů (profesorů, docentů, suplentů a pod.) příslušných předmětů. Prováděním zkoušek mohou však být pověřeni v nutném případě i jiní učitelé rozhodnutím ministerstva školství, věd a umění na návrh děkana.
5. **Dílčími zkouškami**, které se konají rovněž podle zkušebního plánu příslušného studia v zimním a letním zkušebním období. Jejich účelem je zjistit, do jaké míry student zvládl celou látku příslušného předmětu, po případě i s těmi částmi, z nichž složil zápočet, při čemž má student prokázat, že dovede použití i znalostí

z té části látky, z níž po případě vykonal postupovou zkoušku. Pokud jde o zkoušející, platí stejná ustanovení jako pro zkoušky postupové.

6. **Soubornými zkouškami**, které se podle zkušebního plánu příslušného studia vztahují k několika vyučovacím předmětům a které se skládají v zimním nebo letním zkušebním období. Tyto zkoušky skládají studenti před komisí složenou zpravidla z učitelů příslušných předmětů. Komise určuje děkan. Jinak platí pro tyto zkoušky stejná ustanovení jako pro dílčí zkoušky.

B. Klasifikace zkoušek.

Prospěch dosažený při zkouškách postupových, dílčích a souborných se vyjadřuje čtyřmi stupni:

1. výborně,
2. velmi dobře,
3. dobře,
4. nevyhověl.

Stejně stupnice se používá pro interní klasifikaci kontrolních zkoušek. Klasifikačním stupněm „výborně“ je hodnocen prospěch studenta, který úplně ovládá stanovenou zkušební látku předmětu, dobře ji rozumí, na otázky odpovídá správně a s jistotou a dovede řešit samostatně i obtížnější úkoly.

Klasifikačním stupněm „velmi dobře“ je hodnocen prospěch studenta, který ovládá s porozuměním stanovenou učební látku předmětu, na otázky odpovídá bez obtíží a správně, dovede použití svých znalostí k samostatnému řešení běžných úkolů. Klasifikačním stupněm „dobře“ je hodnocen prospěch studenta, který ovládá základní učební látku předmětu, při použití svých znalostí k řešení běžných praktických úkolů má určité obtíže, které však s mírnou pomocí učitele překonává, na otázky odpovídá vcelku správně a nedělá podstatné chyby.

Student, který nesplní požadavky pro klasifikační stupeň „dobře“ ani s přiměřenou pomocí učitele, propadá při zkoušce, což je vyjádřeno klasifikačním stupněm „nevyhověl“.

Při stanovení klasifikačního stupně přihlíží se také k výsledkům stálé kontroly a kontrolních zkoušek, po případě zápočtů, a to zvláště v kladném smyslu. Je-li ústní zkouška spojena se zkouškou písemnou (grafickou) nebo praktickou podle povahy předmětu, hodnotí se pouze celkový výsledek zkoušky jediným klasifikačním stupněm. Klasifikace podle výsledku písemné nebo praktické zkoušky bez zkoušky ústní není přípustná, není-li jinak stanoveno ve zkušebním plánu.

Průměrná doba trvání ústní zkoušky se řídí rozsahem učební látky, nemá však zpravidla přesáhnouti u zkoušek postupových a dílčích 1/2 hodiny, u zkoušek souborných hodinu u jednoho zkoušeného.

Klasifikace 2. a 3. stupně docílena při zkoušce je konečná a nelze ji znovu zkouškou opravit.

C. Opravné zkoušky.

Student, který při postupové nebo dílčí zkoušce v zimním (letním) zkušebním období nevyhověl, podrobí se opravné zkoušce postupové nebo dílčí v bezprostředně následujícím zkušebním období jarním (podzimním).

Nevyhověl-li student při souborné zkoušce, určí zkušební komise, zda má konati v bezprostředně následujícím zkušebním období opravnou zkoušku ze všech předmětů souborné zkoušky nebo jen z některých. Opravná zkouška se však v obou případech skládá zpravidla před celou zkušební komisí.

Student, který neprospěl při opravné zkoušce postupové, dílčí nebo souborné, může být připuštěn k druhé opravné zkoušce jen na základě písemného souhlasu děkana. Děkan si před rozhodnutím vyžádá mínění porady příslušné katedry, již se zúčastní s hlasem poradním dva zástupci fakultní skupiny ČSM, fakultního spolku a vedoucí příslušného studijního kroužku.

Děkan může dáti zpravidla souhlas ke konání druhé opravné zkoušky, je-li zkouška předepsána v zimním zkušebním období, tehdy, když student má na konci jarního zkušebního období složenou aspoň polovinu předepsaných zkoušek a aspoň polovinu předepsaných zápočtů; je-li zkouška předepsána v letním zkušebním období, může dáti zpravidla souhlas ke konání druhé opravné zkoušky, jestliže student nepropadá na konci podzimního zkušebního období celkem z více než jednoho předmětu a nemá nejvýše jeden z předepsaných zápočtů nebo nepropadá z více než dvou předmětů a má provedeny všechny zápočty. Při tom jest uvážiti, zda s ohledem na jeho prospěch v ostatních předmětech (podle výsledku stálé kontroly, kontrolních a postupových či dílčích zkoušek) je oprávněna naděje, že jeho další studium bude úspěšné. Termín pro vykonání druhé opravné zkoušky stanoví děkan současně podle návrhu příslušných zkoušejících, a to nejpozději do 8 týdnů po skončení zkušebního období, v němž student propadl při první opravné zkoušce.

Výjimky z těchto ustanovení stanoví zkušební plán.

D. Provádění zkoušek.

Studenti jsou vypisováni ke zkouškám (i opravným) v příslušných zkušebních obdobích podle plánu, který sestaví děkanát v dohodě se zkoušejícími a vedoucími studijních kroužků. Tento plán zkoušek vyhlásí děkan nejméně měsíc před začátkem zkušebního období; zkušební termíny v podzimním zkušebním období (opravné zkoušky) oznámí děkanát příslušným studentům písemně rovněž nejpozději měsíc před začátkem tohoto období.

Při sestavování plánu zkoušek v zimním a letním období jest dbáti, aby členové každého studijního kroužku konali zkoušky pokud možno společně. Data zkoušek z různých předmětů ve zkušebním období je stanoviti tak, aby každý student měl mezi dvěma zkouškami zpravidla přestávku tří dnů.

Nedostavení se ke zkoušce postupové, dílčí nebo souborné bez dostatečně odůvodněné omluvy se pokládá za propadnutí při zkoušce se všemi důsledky. Rovněž odstoupení od zkoušky má stejný účinek.

Jestliže se nemohl student dostaviti ke zkoušce pro nemoc nebo jinou vážnou příčinu a byl proto omluven, stanoví mu děkan náhradní termín po obdobné poradě jako v případě povolení druhé opravné zkoušky. Náhradní termíny mohou býti stanoveny po případě i mimo zkušební období.

Veškerým zkouškám postupovým, dílčím a souborným mohou přihlížeti v mezích možnosti i ostatní studenti příslušného ročníku. Výsledek postupové nebo dílčí zkoušky poznamenává zkoušející po skončení zkoušek do výkazu o studiu na příslušné řádce tím, že vlastnoručně napíše klasifikaci slovem (výborně, velmi dobře, dobře) a připojí datum zkoušky a vlastnoruční podpis. Neprospěch se do výkazu o studiu nezapíše.

Při souborné zkoušce navrhuje klasifikaci každý zkoušející pro svůj předmět a schvaluje ji komise většinou hlasů. Klasifikační poradě je přítomen děkan nebo jím ustanovený zástupce (z učitelů mimo zkoušející), který rozhoduje v případě rovnosti hlasů. Každý ze zkoušejících zaznamenává ve výkazu o studiu klasifikaci svého předmětu, kterou pro tento předmět komise schválila.

E. Zápočty.

Při zápočtech se zpravidla neuzívá čtyřstupňové klasifikační stupnice, nýbrž se rozhoduje pouze, zda student vyhověl v dostatečné míře příslušným požadavkům či nikoliv.

V případě, že někteří studenti mají býti povoláni k informativním rozhovorům, je třeba na začátku zkušebního období vyhlásiti plán informativních rozhovorů se studenty, kteří se jim mají podrobiti. Při tom je třeba přihlídnouti k tomu, aby tyto rozhovory byly od zkoušek odděleny přestávkou aspoň jednoho dne.

Úspěšný zápočet vyznačí učitel předmětu obdobně jako klasifikaci zkoušky do výkazu o studiu tím, že vlastnoručně napíše „započteno“ a připojí datum a vlastnoruční podpis.

Neuzná-li učitel na „započteno“, uloží studentovi vypracování určitých úkolů, které je povinen splniti nejpozději do začátku bezprostředně následujícího zkušebního období, kdy učitel rozhodne znovu o zápočtu. Pro povolení druhého opakování zápočtu platí obdobná ustanovení jako pro povolení druhé opravné zkoušky.

Děkan může zpravidla povolit druhou opakování zápočtu v případě uvedeném v odstavci C (druhé opakování zkoušek), u zápočtů předepsaných pro zimní zkušební období nebo u zápočtů předepsaných pro letní zkušební období v případech uvedených tamtéž s doplněním případu, že student má úspěšně složeny všechny předepsané zkoušky, avšak scházejí mu nejvýše dva zápočty.

F. Nepovinné předměty.

Ustanovení o kontrole studia v povinných předmětech platí obdobně i pro nepovinné předměty, které si student zapsal. Kontrola výsledku studia se u nepovinných předmětů provádí zpravidla zápočtem. Zkušební plán může u některých významných nepovinných předmětů stanoviti, že se z nich skládá dílčí zkouška. Zápočty nebo dílčí zkoušky se skládají ve stejných zkušebních obdobích jako u povinných předmětů, lze je však zpravidla opakovati jen jednou. K zápočtům nebo dílčím zkouškám se studenti sami přihlašují nejpozději dva týdny před zkušebním obdobím u příslušného učitele, který stanoví termín v dohodě s přihlášenými studenty.

Nesloží-li student s úspěchem zápočet nebo dílčí zkoušku ze zapsaného nepovinného předmětu nejpozději v jarním zkušebním období, jde-li o předmět zimního semestru, nebo v podzimním, jde-li o předmět letního semestru nebo dvousemestrový, pokládá se zpravidla zápis za zrušený; vyznačí se to ve výkazu o studiu tím, že se místo pro zaznamenání prospěchu přeškrtně křížem.

G. Výjimky.

Individuální výjimky z ustanovení o povolení opravných zkoušek a zápočtů může povolit děkan ve zvlášť odůvodněných případech podmínečně. K definitivní platnosti takové výjimky je třeba dodatečného souhlasu rektora vysoké školy, o který děkan neprodleně požádá.

Zásadní výjimky z ustanovení oddílu II. povoluje ministerstvo školství, věd a umění v odůvodněných případech na návrh děkana, po případě rektora.

III. POSTUP DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU, OPAKOVÁNÍ ROČNÍKU A P.

A. Postup do vyššího ročníku.

Do vyššího ročníku může postoupiti student, který nejpozději koncem podzimního zkušebního období složil úspěšně všechny předepsané zkoušky a zápočty.

Podmínečně může postoupiti do vyššího ročníku student, který nejpozději koncem podzimního zkušebního období složil úspěšně všechny zkoušky a zápočty předepsané pro zimní zkušební období a obdržel písemný souhlas děkanův k opravným zkouškám a zápočtům podle ustanovení oddílu II. odst. C a E, po případě G.

Takový student nezapíše vyšší ročník do výkazu o studiu, nýbrž obdrží pouze písemné potvrzení děkanátu o podmíněném postupu. Zápis se provede teprve tehdy, jestliže složí nejpozději do 15. listopadu běžného roku s úspěchem chybějící zkoušky a zápočty. Po dobu podmínečného zápisu musí však student plniti všechny studijní povinnosti ročníku, do něhož byl podmínečně přijat.

B. Opakování ročníku.

Ročník může opakovat student, který složil s úspěchem alespoň polovinu zkoušek a zápočtů na základě písemného povolení děkana. Děkan si před rozhodnutím vyžádá mínění porady stejně jako v případě výjimečného povolování druhých opravných zkoušek a zápočtů.

Student, který opakuje ročník, je povinen zapsat jej znovu a zúčastnit se vyučování stejně jako při prvním absolvování ročníku a skládati zpravidla všechny předepsané zkoušky a zápočty.

Žadosti o povolení opakování ročníku jest vyhověti zvláště u studentů, kterým bylo výjimečně povoleno studovat při zaměstnání se souhlasem školy i podniku, v němž jsou zaměstnáni.

V tomto případě může děkan povolit pouze zápis těch předmětů, z nichž student nesložil zkoušky a zápočty a uznati složené zkoušky a zápočty jako platné v opakovaném ročníku.

Tentýž ročník lze opakovat zpravidla nejvýše jednou.

C. Přerušeni studia.

Jestliže student nemá na konci jarního zkušebního období složenou s úspěchem alespoň polovinu předepsaných zkoušek a provedenu alespoň polovinu zápočtů nebo mu nebyly povoleny podle ustanovení oddílu II. odst. C a E, po případě G druhé opravné zkoušky a zápočty nebo jestliže při druhých opravných zkouškách neprospěl, jeho studium se přerušuje. Tato okolnost se poznamenává ve výkazu o studiu a student pozbývá všech práv a výhod studentských.

D. Přestup na jiný studijní obor (jinou fakultu).

Student může ze závažných důvodů přestoupiti na jiný studijní obor, a to zpravidla na konci ročníku nebo výjimečně na konci zimního semestru.

Student, který hodlá přestoupiti na jiný studijní obor, požádá o povolení písemně s uvedením důvodů děkana fakulty (vysoké školy), na kterou chce přestoupiti; žádost podá však nejméně 6 týdnů před ukončením ročníku (semestru) děkanovi své dosavadní fakulty, který připojí své vyjádření po poradě s příslušnými vedoucími kateder a učiteli, s vedoucím příslušného studijního kroužku a se zástupci fakultní skupiny ČSM a fakultního spolku. Děkanát připojí k žádosti příslušné osobní výkazy studenta a zašle je děkanátu školy, na niž student chce přestoupiti.

Povolení uděluje děkan fakulty, na niž se student hlásí, po slyšení pětičlenné komise, jejímiž členy vedle děkana jako předsedy a tajemníka fakulty jsou dva učitelé (zpravidla profesor a asistent) určení děkanem a jeden zástupce fakultní skupiny ČSM (fakultního spolku). Komise provede zpravidla se studentem informativní rozhovor.

Povolení k zápisu vydává děkan písemně a uvede v něm, jaká část dřívějšího studia se započítává pro další studium a do kterého ročníku (semestru) nového studia se student zařazuje. Povolení k zápisu může být uděleno podmíněně, při čemž se studentovi uloží vykonati některé doplňovací zkoušky na nové fakultě zpravidla nejdéle do šesti měsíců.

Povolení k přestupu na tentýž studijní obor na jiné fakultě udělí děkan nové fakulty po provedení stejného řízení, jaké shora uvedeno. Student však je zařazen do téhož ročníku (semestru), v jakém by byl na dřívější fakultě a je povinen po případě splnit studijní závazky nesplněné na této fakultě zpravidla na nové fakultě.

Zamítavé rozhodnutí musí být dáno písemně s odůvodněním. Proti zamítavému rozhodnutí může se student odvolati do osmi dnů po doručení k rektorovi vysoké školy, jejíž děkan rozhodnutí vydal.

Shora uvedené řízení se provede i tehdy, jestliže se student hlásí na novou nebo dosavadní fakultu (studijní obor) po dobrovolném nebo nuceném přerušeni studia. Pro povolení dalšího studia po nuceném přerušeni studia (vyloučení ze studia) se vyžaduje nadto souhlasu ministerstva školství, věd a umění.

E. Výjimky.

Individuální výjimky z ustanovení části III. může povolit děkan podmíněně. Postupuje se pak stejně jako podle ustanovení části II. odst. G.

Zásadní výjimky z ustanovení oddílu III. povoluje ministerstvo školství, věd a umění v odůvodněných případech na návrh děkana, po případě rektora.

IV. Na vysokých školách, které se nedělí na fakulty a v jejichž čele je rektor, vykonává rektor funkci děkana podle těchto předpisů. Odvolání k rektorovi je v těchto případech a u samostatných fakult a vysokých škol, v jejichž čele je děkan, nahrazeno odvoláním k ministerstvu školství, věd a umění.

V. Tímto výnosem se pro reformované ročníky mění a doplňují dosavadní studijní a zkušební předpisy. Pro ostatní ročníky zůstávají ve studijním roce 1951, 52 dosavadní studijní a zkušební předpisy, pro nereformované studium v platnosti.

Za ministra:
Dr. Valouch v. r.

REKTORÁT UNIVERSITY KARLOVY.

Rektor:
Univ. prof. PhDr Jan Mukařovský

Prorektoři:
Univ. prof. PhDr Vojtěch Jarník
Univ. prof. MUDr Klement Weber

Universitní tajemník:
JUDr Ivan Tesár

Rektorát:
Praha I, Pařížská 27
Telefon rektora: 641 33
Telefon rektorátní kanceláře: 610 96, 643 50, 607 30, 603 08, 625 33, 625 38, 636 44, 636 45

Univ. knihovna:
Praha I, Klementinum, telef.: 345 45 až 49

Ústřední svaz čs. studentstva:
Praha II, nám. M. Gorkého 22, telef.: 222 50, 222 56, 210 41

Svaz vysokoškolského studentstva:
Praha II, Krakovská 16, telef.: 280 44

Sekretariát okres. výboru ČSM:
Praha II, Krakovská 16, telef.: 237 35

Sekretariát okres. výboru Sokola:
Praha II, Krakovská 16

Studentský zdravotní ústav:
Praha II, Krakovská 16, telef.: 280 43

FILOSOFICKÁ FAKULTA UNIVERSITY KARLOVY.

Praha V, Smetanovo nám. 2, telef.: 627 80, 627 81, 625 29, 643 00, 602 37, 608 98

Praha I, Pařížská čp. 901, telef. 610-96, 643-50, 603-08, 607-30

Děkan:
Univ. prof. PhDr Vladimír Skalička

Proděkan:
Univ. prof. PhDr Oldřich Říha
Univ. prof. PhDr Jan Filip

Fakultní tajemník:
Miroslav Salač (prozatímně jej zastupuje asist. PhDr Zdeněk Urban)

Děkanát:
Praha V, Smetanovo nám. 2
Telefony viz nahoře, mimo to děkan 619 66, tajemník 662 37, kancelář děkanátu 646 80.

Kolej:
S. K. Neumanna, Petřská 3, Praha II, tel. 629 60
J. Wolkra, Dlouhá 17, Praha I, tel. 608 23
Chaloupka, Řeznická 17, Praha II, tel. 300 73

SEZNAM KATEDER, SEMINÁŘŮ (ÚSTAVŮ), PŘEDNÁŠEJÍCÍCH A PŘEDMĚTŮ.

(Stav k 31. srpnu 1951.)

Katedra marxismu-leninismu.

Vedoucí:
PhDr Ludvík Svoboda

Tajemník:
Vojtěch Tlustý

Seminář:
Seminář pro filosofii a vědu o společnosti

Předmět:
Filosofie

Profesoři:
PhDr J. B. Kozák, Praha XIX, Komornická 27, tel. 617 67
PhDr Ladislav Rieger, Praha XIX, Korunovační 6, tel. 719 50
PhDr Ludvík Svoboda, Praha II, Dlouhá tř. 39, tel. 611 22

Docent:
PhDr Otakar Zich, Praha XI, Šrobárova 36, tel. 528 49

Asistenti:
PhDr Jaroslava Bělohoubková, Praha XIV-Spořilov, Jihovýchodní VI, 844
PhDr Josef Beneš, Praha XIII, tř. Sboru nár. bezp. 27, tel. 987 86
PhDr Theodor Ollík, Praha XII, Jana Masaryka 47
PhDr Jiří Pešek, Praha XIX, Koulova 16
PhDr Slavomír Strohs, Praha I, Dlouhá 17
PhDr Dušan Šindelář, Praha XV, Vlnitá 1
PhDr Vojtěch Tlustý, Praha I, Dlouhá 17
PhDr Miroslava Volková-Pírková, Praha XVIII, Malá 2

Externí učitelé:
Karel Bartošek
PhDr Antonín Dostál
Ladislav Drapač
Jana Hodková
Vladimír Horský
Dušan Machovec
Pavel Materna
Josef Thér

Katedra psychologie.

Vedoucí:
PhDr Jan Doležal

Tajemník:
PhDr Jaromír Kašpárek

Semináře:
Ústav a seminář pro psychologii

Předměty:
Psychologie

Profesoři:
PhDr Jan Doležal, Praha XIX, Půlkruhová 422, tel. 795 72
PhDr Václav Příhoda, Praha VII, Kubišova 26, tel. 872 67
PhDr Josef Stavěl, Praha XIX, Nad Šárkou 58, tel. 728 67

PSYCHOLOGIE.

Ročník	Číslo	Název	Přednášející	Počet týd. hodin			
				Zs		Ls	
				P	C	P	C
první	1.	Úvod do studia psychologie	Čáp Tardy Servít Stavěl Doležal Tardy Čáp Servít	2		4	2
	2.	Dějiny psychologie (jen z)					
	3.	Fysiologie vyšší nervové činnosti					
	4.	Obecná psychologie					
	5.	Výzkumné metody v psychologii (jen z)					
	6.	Psychologie dítěte (jen z)					
	7.	Proseminář					
	8.	Cvičení z fysiologie (jen z)					
<i>Zkoušky:</i> po Zs DZ z úvodu do studia psychologie a DZ dějin psychologie; po Ls DZ z fysiologie vyšší nervové činnosti.							
druhy	9.	Obecná psychologie	Stavěl Tardy Tardy Doležal Doležal	2		4	2
	10.	Psychologie dítěte (jen z)					
	11.	Dějiny psychologie (jen z)					
	12.	Laboratorní praktikum					
	13.	Výzkumné metody v psychologii (jen z)					
14.	Fysiologie vyšší nervové činnosti	2		4	2		
15.	Cvičení z fysiologie (jen z)						
<i>Zkoušky:</i> po Zs DZ z dějin psychologie; po Ls DZ z fysiologie vyšší nervové činnosti, DZ z výzkumné metody v psychologii.							
třetí	16.	Obecná psychologie	Stavěl Doležal Tardy Příhoda Čedík Linhart Stavěl Příhoda Doležal Doležal	2		2	2
	17.	Psychologie v praxi (jen z)					
	18.	Psychologie osobnosti					
	19.	Pedagogická psychologie (pro z i p) ... nebo					
	20.	Psychopathologie (jen z)					
	21.	Seminář novinek pavlovské psychologie (v Zs jen z, v Ls jen p) ... buď					
	22.	Seminář obecné psychologie (pro z i p) nebo					
23.	Seminář pedagogické psychologie (jen z) nebo						
24.	Seminář psychologie v praxi (jen z) ...	4		2	2		
25.	Praxe (jen z)						
<i>Zkoušky:</i> po Zs DZ z obecné psychologie; po Ls DZ z psychologie v praxi, DZ z pedagogické psychologie, resp. psychopathologie.							

Ročník	Číslo	Název	Přednášející	Počet týd. hodin			
				Zs		Ls	
				P	C	P	C
čtvrtý	26.	Volná přednáška (doporučuje se vybrat z vol. přednášek nebo přednášek pro III. ročník, zaměř. na praxi) ...	Doležal, Stavěl a Tardy Doležal Linhart	2		2	2
	27.	Seminář diplomní práce					
	28.	Praxe					
	29.	Seminář novinek pavlovské psychologie					
	30.	Psychologie v praxi (děl. sem.)					
31.	Vliv rodiny na rozvoj dětské psychiky ..						